

תת"ע 4651/08/14 - מדינת ישראל נגד סאלח סאמר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4651-08-14 מדינת ישראל נ' סאלח סאמר
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאלח סאמר

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של עקיפה מסוכנת בדרך לא פנויה בניגוד לתקנות 47(ד') ו- (ה') לתקנות התעבורה.

לפי העובדות שבכתב האישום, רכב הנאשם על אופנוע ביום 25.7.14, בשעות הצהריים, מכיוון בית העמק לכיוון כפר יאסיף וביצע עקיפה מסוכנת בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה רצוף. הנאשם כפר באשמה, טען "לא ביצעתי עקיפה כלל", וביום 21.6.15 שמעתי את ראיות הצדדים.

מטעם המאשימה העידו השוטר **שמעון אברהם**, אשר הוא שעצר את הנאשם ורשם את הדוח, ופקד **ירון עציון**, אשר שימש כסייר אוויר והבחין בעבירה בעת שישב במסוק שטס מעל לכביש. מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו. לאחר שמיעת הראיות וסיכומי הצדדים, הסכימו ב"כ הצדדים כי אצא לביקור התרשמות ממקום ביצוע העבירה בטרם הכרעת הדין. לאחר ששמעתי את העדויות, התרשמתי מהעדים, שקלתי את טענות הצדדים, שבתי ועיינתי בחומר שהוגש וביקרתי במקום האירוע, **השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.**

ראשית, אציין כי על סמך התרשמותי הישירה מהעדויות, אני מעדיף בבירור את עדויות השוטרים על פני עדותו של **הנאשם**. התרשמתי כי השוטרים העידו בצורה מקצועית ואמינה, במיוחד השוטר עציון אשר הוא שהבחין בעבירה מהמסוק ועל סמך הדברים שראה וכתב נערך כתב האישום. מנגד, התרשמתי מהנאשם לא הייתה חיובית ולא נתתי אמון בגרסתו.

השוטר עציון ערך שרטוט של העבירה בו מתוארות שתי עקיפות כאשר מול הנאשם מגיעה תנועה נגדית, ועל אף טענות הסנגור כנגד עדות זו, השתכנעתי כי היא משקפת את המציאות ואת הדברים כפי שהתרחשו לעיניו.

כאמור לעיל, בהסכמת הצדדים, ערכתי ביקור במקום. מהביקור עולה כי בחלק מהדרך קיים קו הפרדה רצוף ובחלקו האחר מקוטע, כמו כן, במרבית קטע הדרך הרלוונטי קיים שול צר ובחלקו הקטן שול רחב יותר. דברים אלה עולים בקנה אחד עם תיאור השוטר עציון, אשר תיאר שתי עקיפות של הנאשם, האחת תוך חציית קו רצוף וירידה של רכב בנתיב הנגדי לשול. אינני מקבל את גרסת הנאשם כי במקום לא קיים שול אליו יכול הרכב האחר לסטות. הסטייה לשול אינה חייבת להיות מלאה בכל ארבעת הגלגלים, ואף סטייה קלה לשול צר בגדר סטייה היא. אין לקבל כטבעית אף סטייה קלה של רכב כתוצאה מביצוע עקיפה. נהג רשאי לבצע עקיפה רק כאשר הדרך מולו פנויה לחלוטין כך שיוכל לסיים את העקיפה בבטחון ולשוב לנתיבו בטרם יתקרב לרכב אחר. אין לקבל כחוקית עקיפה המחייבת שינוי כלשהו בדרך נסיעתו של רכב המגיע ממול, בלימה, האטה או סטייה כלשהי.

תיאור ההתרחשות בידי השוטר שונה ב - 180 מעלות מתיאורו בידי הנאשם. בעוד שהשוטר מתאר שתי עקיפות מסוכנות, טוען הנאשם כי לא עקף כלל. דהיינו, אין טענה כי השוטר טעה, התבלבל או התרשם בצורה לא נכונה מהאירוע. אין מדובר במקרה בו כל אחד מהצדדים נותן לו פרשנות שונה, שכן המרחק בין ביצוע שתי עקיפות מסוכנות לאי ביצוע עקיפה כלל הינו גדול מאוד. לפיכך, המסקנה המתבקשת היא כי אחד הצדדים אינו אומר אמת. לאור התרשמותי מהעדויות ולאחר שחזרתי ועיינתי בחומר שהוגש וקראתי את פרוטוקול הדיון, מסקנתי היא כי **גרסת השוטר עציון הינה אמת וגרסתו של הנאשם לאירוע אינה נכונה.**

הסנגור העלה בסיכומיו טענות רבות כנגד דוח סייר האוויר שערך השוטר עציון, אך לא מצאתי כי יש בטענות אלה כדי לערער את אמוני בעדותו. סבורני כי השוטר נתן תשובות טובות ומלאות בחקירה הנגדית, הסביר מדוע ציין פרטים מסוימים ולא אחרים, ומצאתי את הסבריו כמשכנעים. מטבע הדברים הדוח אינו יכול ואינו צריך להכיל כל פרט. מצאתי כי הדוח דנו מכיל את כל הפרטים הנחוצים.

בנוסף לאמור לעיל, יש להביא בחשבון לרעת הנאשם את העובדה כי לא טרח להביא לעדות את חברו. הנאשם העיד כי נסע בדרך עם חבר שרכב אף הוא על אופנוע וכי אף חברו נעצר בידי השוטר ויוחסה לו עבירה דומה. אם טוען הנאשם כי השניים לא ביצעו כל עבירה מדוע לא הביא לעדות את חברו שרכב עימו להוות משקל נגד לעדויות השוטרים? לעניין זה אין כל הסבר מצד הנאשם ויש בכך כדי להפעיל כנגדו את הכלל כי מי שנמנע מהבאת עד רלוונטי, חזקה כי עדות זו הייתה משמשת נגדו.

**שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה,
יוצרת הנחה,**

**"הלכה פסוקה היא,
אשר לפיתכת בהשכלה ישראל עשויה להתרום לגילוי האמת,
שדבריו היו פועלים לחיזוק הגירסה המפלילה, בהדוגלתה בביעה"**

ע"פ 437/82 סולומון אבו נ' מדינת ישראל.

שאי-הבאת עדות אוראיה,

כללהוא,

"כידוע,

עמוד 2

אשרנאשם יכולה להביא ולפיתכתבהשכלהישריכולה להיעזרבהן אילוהייתהגירסתונכונה,
מקימהנגדוחזקה, אותהעדותאואותהראיהיו "מדברות" נגדו: ...בכחזוקנוסף -
אולילאודווקאסיועפורמאליבפניעצמו - לבניןהתביעה".

ע"פ 677/84 אמנון דוד נ' מדינת ישראל.

הסנגור ידע לטעון כי כתב האישום כנגד חברו של הנאשם בוטל וטען כי יש בכך אכיפה בררנית. הסנגור לא טרח להביא בפניי את פרטי האישום הנוסף כך שניתן יהיה לבחון מדוע בוטל האישום שם. המאשימה מצידה הסבירה כי לרוכב הנוסף יוחסה עבירה של נהיגה בלא רשיון מתאים, וכי כתב האישום בוטל עקב בעייה ראייתית שאינה קשורה לתיק דנן. הבעייתיות באישומים של נהיגה בלא רשיון מתאים לסוג האופנוע מוכרת לי מתיקים אחרים רבים שהתנהלו בפניי, והיא נובעת משינוי התקנות בהקשר, ומהעובדה כי לא כל רשיונות הנהיגה הותאמו לתקנות החדשות. מן הראוי היה כי מלוא החומר היה מובא בפניי כך שניתן היה לבחון האמנם בוטל כתב האישום הנוסף מטעם זה, אולם מכל מקום, הנטל להראות כי נפל פסול שהחלטה לבטל את כתב האישום הנוסף הוא על הנאשם. רק אם היה מראה לכאורה כי קיים פגם כאמור היה על המאשימה ליתן הסבר מלא להחלטתה, אך משלא טרח הנאשם להביא בפניי מידע כלשהו על ההחלטה בתיק הנוסף, סבורני כי אין מקום לקבל טענתו שיש בכך הצדקה לזיכוי בתיק שבפניי.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמתו של הנאשם, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצוע העבירה.

התיק נקבע לטיעון לעונש ליום 6.10 בשעה 9.

ניתנה היום, 6 בספטמבר 06 ספטמבר 2015, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד קוויקס וב"כ המאשימה פקד רוט.